

MINE SYMPTOMER

Introduktion til kurset

2

[Læses højt af facilitator]

På kurset i dag skal vi sammen se på, hvordan vi kan blive bedre til at hjælpe patienter med længerevarende symptomer. Det kan fx dreje sig om rygsmerter, uro i maven eller langvarig træthed. Det kan også dreje sig om patienter, der oplever symptomer fra kroppen i forbindelse med stress.

Vi kan bl.a. hjælpe patienterne ved at give dem adgang til et nyt behandlingsprogram, der hedder "Mine Symptomer". Programmet er et online selvhjælpsprogram.

Ideen med programmet er

- 1) at forklare patienterne, hvorfor nogle symptomer kan vare længere end normalt
- 2) at give dem nogle redskaber til selv at håndtere deres symptomer.

Formålet med programmet er at forebygge, at symptomerne bliver kroniske.

Samtidigt kan programmet hjælpe os med at tage patientens symptomer alvorligt og give dem håb. Programmet vil også give os og patienterne et fælles sprog for, hvad længerevarende symptomer er. Det vil kunne give os nogle bedre konsultationer med patienterne og lette arbejdet med dem.

De kommende 45 minutter giver os et indblik i programmet Mine Symptomer. Vi får viden om, hvornår og hvordan vi kan hjælpe patienterne i gang med programmet. Vi skal arbejde med en patienthistorie og se to videofilm.

Programmet er udviklet i samarbejde med praktiserende læger og patienter. Det er lægen, der har ansvaret for at ordinere det. Men det tætte samarbejde mellem læge og klinikpersonale om patienterne gør dog, at det også kan være vigtigt for personalet at kende til programmet. Derfor er kurset lavet, så det kan gennemføres for hele praksis.

Ved udvikling af programmet har både patienter og læger fremhævet, at der er behov for at tilbyde hjælp tidligt i forløbet. Derfor er programmet lavet sådan, at patienterne kan arbejde i programmet selvom de afventer supplerende undersøgelser efter henvisning. Vi kalder det at arbejde i flere spor samtidigt.

Vi vil starte med at se på en patienthistorie fra hverdagen i praksis. Først tager vi et kig ind i lægens konsultation, dernæst et kig på den efterfølgende samtale mellem patient og klinikpersonale.